

Tized

Előszó: Máté 4:4 Ő pedig felelvén, monda: **Meg van írva: Nemcsak kenyérrel él az ember, hanem minden igével, amely Istennek szájából származik.**

Ján 10:35 Ha azokat isteneknek mondá, akikhez az Isten beszéde lőn **(és az írás fel nem bontható),**

Alapige: Zsid 7:1 Mert ez a Melkisédek Sálem királya, a felséges Isten papja, aki a királyok leveréséből visszatérő Ábrahámval találkozván, őt megáldotta,
Zsid 7:2 Akinek tizedet is adott Ábrahám mindenből: aki elsőben is magyarázat szerint igazság királya, azután pedig Sálem királya is, azaz békesség királya,

Az első hely, ahol a tizeddel találkozunk a bibliában, **1Móz14:20.**

Zsid 7:5 És bár azoknak, kik a Lévi fiai közül nyerik el a papságot, parancsolatuk van, hogy **törvény szerint tizedet szedjenek a néptől**, azaz az ő atyafiaiktól, jöllehet ők is az Ábrahám ágyékából származtak;

1Móz 28:22 És ez a kő, amelyet oszlopul állítottam fel, Isten háza lészen, és valamit adándasz nekem, annak tizedét neked adom.

1Móz 26:5 Mivelhogy hallgata **Ábrahám** az én szavamra: és megtartotta a megtartandókat, parancsolataimat, rendeléseimet és **törvényeimet.**

3Móz 27:30 A földnek minden tizede, a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré; **szentség az az Úrnak.**

(Bizonyágtételek 3. kötet) Isten az embernek adta a kilenc tizedet, a tízedik részt viszont szent célokra szánta. Ugyanígy hat napot az embernek adott a maga munkájára, de a hetediket magának tartotta fenn. Mert mint a szombat, a tized is szent, Isten magának tartja fenn. Az Úr azokkal a javakkal akarja fejleszteni művét a földön, melyet az emberekre bízott. {3T 395.2}

4Móz 18:21 De íme a **Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet** Izraelben; az ő szolgálatukért való osztályrész ez, amellyel teljesítik ők a gyülekezet sátorának szolgálatát.

4Móz 18:26 A lévitáknak pedig szólj, és mondd meg nekik: Mikor beszéditek Izrael fiaitól a tizedet, amelyet örökségetekül adtam nektek azoktól, akkor áldozatok abból felemelt áldozatot az Úrnak; a **tizedből tizedet.**

4Móz 18:27 És ez a ti felemelt áldozatok olyanul tulajdoníttatik nektek, mint a szérűről való gabona és mint a sajtóból kiömlő bor.

4Móz 18:28 Így vigyetek ti is felemelt áldozatot az Úrnak minden ti tizedetekből, amelyet beszédtek Izrael fiaitól, és adjátok abból az Úrnak felemelt áldozatot **Áronnak, a papnak.**

1Kor 9:13 Nem tudjátok-e, hogy akik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyből élnek, és akik az oltár körül forgolódnak, az oltárral együtt veszik el részüket?

1Kor 9:14 Ekképpen rendelte az Úr is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek.

Második tized-

(Pátriárkák és próféták; Isten gondoskodása a szegényekről) Annak érdekében, hogy mindenki megjelenhessen az istentiszteleti szertartásokon, és hogy támogassák a szegényeket, második tized fizetésére is szükség volt minden jövedelemből. Az első tizedről az Úr kijelentette: „A Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izraelben.” (IV. Móz. 18:21) A másodikról azonban így rendelkezett: „És egyed az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakozzék az Ő neve, gabonádnak, mustodnak, olajodnak tizedét, a te barmaidnak és juhaidnak első fajzását, hogy tanuljad félni az Urat, a te Istenedet minden időben.” (V. Móz. 14:23, 29; 16:11–14) Ezt a tizedet, vagy pénzbeli egyenértékét két éven át a gyülekezet sátorához kellett vinniük. Miután bemutatták Istennek a hálaáldozatot, majd egy bizonyos részt a papnak adtak, a maradékból az áldozathozó vallási ünnepséget rendezett, amelyen a lévíták, a jövevények, az árvák és özvegyek vettek részt. Így rendelkeztek a hálaáldozatokról és a vendégségekről az évenkénti ünnepeken, és a nép a papok és lévíták társaságában lehetett, akiktől útmutatást és bátorítást kaphattak Isten szolgálatára.

5Móz 14:28 A harmadik esztendő végén vidd ki annak az esztendő termésének minden tizedét, és rakd le a te kapuidba.

5Móz 14:29 És eljön a lévita (akinek nincsen része és öröksége te veled), és a jövevény, árva és özvegy, akik a te kapuidon belül [vannak], és esznek és megelégesznek, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened a te kezeden minden munkájában, amelyet végzesz.

5Móz 26:12 Ha a harmadik esztendőben, a tizednek esztendejében, minden termésedből egészen megadod a tizedet, és adod a lévítának, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek a te kapuid között, és jól lakjanak: (Üzenet az ifjúságnak; Tized) A gyümölcsöskert, búzaföld terméséből, az állatállomány gyarapodásából, elméjük és kezük munkájának eredményéből Istennek szentelt rész: a tized, és a szegények megsegítésére és egyéb nemes célokra rendelt második tized tárta újból és újból Izrael elé Isten mindenekfelett való tulajdonjogát. S mindig felfrissítette emlékezetükben, hogy alkalmuk van Isten áldását közvetíteni, továbbadni. Ez a nevelés alkalmas volt arra, hogy kiöljön minden szűkkeblű önzést, és építse a jellemet.

2Krón 31:4 Meghagyá a népnek is, Jeruzsálem lakosinak, hogy megadják a papok és a lévíták járandóságát, hogy az Úr törvényéhez [annál inkább] ragaszkodjanak.

2Krón 31:5 Amint ez intézkedés [híre] elterjedt: az Izrael fiai a búzának, a bornak és olajnak, a méznek és minden mezei termésnek zsengejét bőséggel megadják; és mindenből a tizedet bőséggel meghozák.

2Krón 31:6 És az Izrael és Júda fiai, akik lakoznak vala a Júda városaiban, ők is elhozák a barmokból és juhokból a tizedet, és annak tizedét, ami az Úrnak, az ő Istenuknak szenteltetett, és rakásonként felhalmozák.

2Krón 31:11 És monda Ezékiás, hogy az Úr házában csináljanak tárházakat, és megcsinálák.

2Krón 31:12 Behordák azért az ajándékokat, a tizedeket, és ami megszenteltetett, ...

2Krón 31:15 ..., hogy hűségesen osztogassák ...

2Krón 31:17 A papok nemzetségének családjaik szerint; a lévítáknak is, akik hús esztendősek és feljebb valók volnának, az ő rendtartások és csapatjaik szerint.

2Krón 31:19 Az Áron fiainak is, a papoknak, az ő városaikhoz tartozó vidék környékén, minden városban [valának] névszerint megnevezett emberek, hogy kiadják a részét minden férfinak a papok közül, és minden nemzetségnek a lévíták között.

4Móz 18:28 Így vigyetek ti is felemelt áldozatot az Úrnak minden ti tizedetekből, amelyet beszedtek Izrael fiaitól, és adjátok abból az Úrnak felemelt áldozatot Áronnak, a papnak.

Mal 3:8 Avagy az ember csálhatja-e az Istent? ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval.

Mal 3:9 Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben!

Mal 3:10 Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg nektek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.

Mal 3:11 És megdorgálom értetek a kártevőt, és nem vesztí el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtők meddő a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura.

Mal 3:12 És boldognak mondanak titeket mind a nemzetek; mert kívánatos földdé lesztek ti, azt mondja a Seregeknek Ura.

Péld 11:24 Van olyan, aki bőven adakozik, és annál inkább gazdagodik; és aki megtartóztatja a járandóságot, de ugyan szűkölködik.

Az igék a bibliai könyvek sorrendjében:

1Móz 14:20 Áldott a Magasságos Isten, aki kezébe adta ellenségeidet. És tizedet ada neki mindenből.

1Móz 28:22 És ez a kő, amelyet oszlopul állítottam fel, Isten háza lészen, és valamit adándasz nekem, annak tizedét neked adom.

3Móz 27:30 A földnek minden tizede, a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré; szentség az az Úrnak.

4Móz 18:21 De íme a Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izraelben; az ő szolgálatukért való osztályrész ez amellyel teljesítik ők a gyülekezet sátorának szolgálatát.

4Móz 18:24 Mivelhogy Izrael fiainak tizedét, amit felemelt áldozatul visznek fel az Úrnak, adtam a lévítáknak örökségül: azért végeztem ő felőlük, hogy Izrael fiai között ne bírjanak örökséget.

4Móz 18:26 A lévítáknak pedig szólj, és mondd meg nekik: Mikor beszeditek Izrael fiaitól a tizedet, amelyet örökségetekül adtam nektek

azoktól, akkor áldozatok abból felemelt áldozatot az Úrnak; a tizedből tizedet.

4Móz 18:28 Így vigyetek ti is felemelt áldozatot az Úrnak minden ti tizedetekből, amelyet beszedtek Izrael fiaitól, és adjátok abból az Úrnak felemelt áldozatot Áronnak, a papnak.

5Móz 12:5 Hanem azt a helyet, amelyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek minden ti törzsetek közül, hogy az ő nevét oda helyezze [és] ott lakozzék, [azt] gyakoroljátok és oda menjete.

5Móz 12:6 És oda vigyétek egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket, kezeiteknek felemelt áldozatát, mind fogadásból, mind szabad akaratból való adományaitokat, és a ti barmaitoknak és juhaitoknak első fajzását.

5Móz 12:11 Akkor arra a helyre, amelyet kiválaszt az Úr, a ti Istenetek, hogy ott lakozzék az ő neve, oda vigyetek mindent, amit én parancsolok nektek: egészen égőáldozataitokat, véres áldozataitokat, tizedeiteket és kezeiteknek felemelt áldozatát, és minden megkülönböztetett fogadástokat, amelyeket fogadtok az Úrnak.

5Móz 14:22 Esztendőről esztendőre tizedet végy a te magodnak minden terméséből, amely a te meződön terem.

5Móz 14:23 És egyed az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakozzék az ő neve, gabonádnak, mustodnak, olajodnak tizedét, a te barmaidnak és juhaidnak első fajzását; hogy tanuljad félni az Urat, a te Istenedet minden időben.

5Móz 14:28 A harmadik esztendő végén vidd ki annak az esztendő termésének minden tizedét, és rakd le a te kapuidba.

5Móz 14:29 És eljön a lévita (akinek nincsen része és öröksége te veled), és a jövevény, árva és özvegy, akik a te kapuidon belül [vannak], és esznek és megelégesznek, hogy megáldjon téged az Úr, a te Istened a te kezednek minden munkájában, amelyet végzesz.

5Móz 26:12 Ha a harmadik esztendőben, a tizednek esztendejében, minden termésedből egészen megadod a tizedet, és adod a lévitanak, a jövevénynek, az árvának és özvegynek, hogy egyenek a te kapuid között, és jól lakjanak:

2Krón 31:3 És [rendel] a király az ő jövedelmének egy részét az égőáldozatok számára, a reggeli és estvéli égőáldozatok, a szombatnapok, az újhold és az ünnepek égőáldozatai számára, amint megíratott az Úr törvényében.

2Krón 31:4 Meghagyá a népnek is, Jeruzsálem lakosinak, hogy megadják a papok és a lévíták járandóságát, hogy az Úr törvényéhez [annál inkább] ragaszkodjanak.

2Krón 31:5 Amint ez intézkedés [híre] elterjedt: az Izrael fiai a búzának, a bornak és olajnak, a méznek és minden mezei termésnek zsengejét bőséggel megadják; és mindenből a tizedet bőséggel meghozák.

2Krón 31:7 A harmadik hónapban kezdék a rakásokat rakni, és a hetedik hónapban végezték el.

2Krón 31:8 Oda menvén pedig Ezékiás és a fejedelmek, és látván a rakásokat: áldák az Urat és az ő népét, Izraelt.

2Krón 31:9 Megkérde pedig Ezékiás a papokat és a lévítákat a rakások felől.

2Krón 31:10 Kinek felelvén Azáriás, a főpap, a Sádók nemzetségéből való, monda: Mióta az Úr házába kezdék az ajándékokat hozni: eleget ettünk és sok meg is maradt belőle, mert az Úr megáldotta az ő népét; és ez a rakás, ami megmaradt.

2Krón 31:6 És az Izrael és Júda fiai, akik lakoznak vala a Júda városaiban, ők is elhozák a barmokból és juhokból a tizedet, és annak tizedét, ami az Úrnak, az ő Istenüknek szenteltetett, és rakásonként felhalmozák.

2Krón 31:11 És monda Ezékiás, hogy az Úr házában csináljanak tárházakat, és megcsinálák.

2Krón 31:12 Behordák azért az ajándékokat, a tizedeket, és ami megszenteltetett, nagy hűséggel, és ezeknek főgondviselője Konánia lévita vala, a második pedig ennek atyjafia, Simei.

2Krón 31:19 Az Áron fiainak is, a papoknak, az ő városaikhoz tartozó vidék környékén, minden városban [valának] névszerint megnevezett emberek, hogy kiadják a részét minden férfinak a papok közül, és minden nemzetségnek a lévíták között.

Péld 11:24 Van olyan, aki bőven adakozik, és annál inkább gazdagodik; és aki megtartóztatja a járandóságot, de ugyan szűkölködik.

Neh 10:37 És a mi lisztjeinknek, felemelt áldozatainknak, minden fa gyümölcsének, mustnak és olajnak zsengejét felvisszük a papoknak, a mi Istenünk házának kamaráiba, földünknek tizedét pedig a lévítákhoz; mert ők, a lévíták szedik be a tizedet minden földműveléssel foglalatoskodó városainkban.

Neh 10:38 És legyen a pap, Áron fia a lévítákkal, midőn a lévíták a tizedet beszedik; és a lévíták vigyék fel a tizednek tizedét a mi Istenünk házába, a tárháznak kamaráiba;

Neh 10:39 Mert a kamarákba kell hozniok Izrael fiainak és Lévi fiainak a gabonának, a mustnak és az olajnak ajándékát, holott vannak a szent edények és az [Istennek] szolgáló papok, a kapunállók és az énekesek; és mi nem hagyjuk el a mi Istenünknek házát.

Neh 12:44 És rendeltetének ama napon férfiak a kincseknek, felemelt áldozatoknak, első zsengeknek és a tizedeknek tárházai fölé, hogy összegyűjtsék azokba a városok határaiból a törvény szerint való részüket a papoknak és a lévítáknak, mert örvendezze Júda a papokon és a lévítákon, akik ott állanak [tisztükben],

Mal 3:8 Avagy az ember csálhatja-e az Istent? ti mégis csaltatok engem. És azt mondjátok: Mivel csalunk téged? A tizeddel és az áldozni valóval.

Mal 3:9 Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem: a nép egészben!

Mal 3:10 Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házamban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg nektek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen.

Mal 3:11 És megdorgálom értetek a kártevőt, és nem veszi el földetek gyümölcsét, és nem lesz a szőlőtők meddő a mezőn, azt mondja a Seregeknek Ura.

Mal 3:12 És boldognak mondanak titeket mind a nemzetek; mert kíváncsok földdé lesztek ti, azt mondja a Seregeknek Ura.

2Kor 9:5 Szükségesnek véltem azért utasítani az atyafiakat, hogy előre menjenek el hozzátok, és készítsék el előre a ti előre megígért adományotokat, hogy az úgy legyen készen, mint adomány, és nem mint ragadomány.

2Kor 9:6 Azt [mondom] pedig: Aki szűken vet, szűken is arat; és aki bőven vet, bőven is arat.

2Kor 9:7 Ki-ki amint eltökélte szívében, nem szomorúságból, vagy kénytelenségből; mert a jókedvű adakozót szereti az Isten.

2Kor 9:8 Az Isten pedig hatalmas arra, hogy rátok árássa minden kegyelmét; hogy mindenben, mindenkor teljes elégségtek lévén, minden jótéteményre bőségben legyetek,

1Kor 9:11 Ha mi nektek a lelkieket vetettük, nagy dolog-e, ha mi a ti testi javaitokat aratjuk?

1Kor 9:12 Ha egyebek részesülnek a ti javaitokban, miért nem inkább mi? De mi nem élünk e szabadsággal; hanem mindent eltűrünk, hogy valami akadályt ne gördítsünk a Krisztus evangéliuma elé.

1Kor 9:13 Nem tudjátok-e, hogy akik a szent dolgokban munkálkodnak, a szent helyből élnek, és akik az oltár körül forgolódnak, az oltárral együtt veszik el részüket?

1Kor 9:14 Ekképpen rendelte az Úr is, hogy akik az evangéliumot hirdetik, az evangéliumból éljenek.

Ellen White idézetek:

1. A héber gazdasági életben az emberek bevételeinek egytizedét a nyilvános istentisztelet fenntartására különítették el. Mózes így jelentette ki Izraelnek: "A földnek minden tizede, a föld vetéséből, a fa gyümölcséből az Úré; szentség az az Úrnak. [...] És minden tizede a baromnak és juhoknak, [...] a tizedik az Úrnak legyen szentelve" (3Móz 27:30.32). {PP 525.1}

De a tized rendszere nem a héberektől ered. Az Úr már a legősibb időktől kezdve igényt tartott a tizedre, mint sajátjára, és ezt az igényét elismerték és tiszteletben tartották. Ábrahám tizedet adott Melchisédeknek, a magasságos Isten papjának (1Móz 14:20). Mikor Jákób, mint menekült és vándor Béthelben volt, ígéretet tett az Úrnak: "[...] valamit adándasz nékem, annak tizedét néked adom" (1Móz 28:22). Néppé válásukkor az izraeliták a tized törvényét mint az Istentől nyert törvénynek egyikét erősítették meg, amelynek megtartásától függött jólétük. {PP 525.2}

A tized és az áldozatok rendszerének azt a nagy igazságot kellett az emberek elméjébe vésnie: teremtményei számára minden áldás forrása Isten, és gondviseléséért, jó adományaiért hála illeti meg őt az ember részéről. {PP 525.3}

"[...] ő ad mindenneknek életet, lehetetet és mindent" (ApCsel 17:25). Az Úr kijelenti: "Mert enyém az erdőnek minden vadja, a barmok az ezernyi hegyeken." "Enyém az ezüst és enyém az arany" (Zsolt 50:10; Agg 2.8). És Isten az, aki az embernek erőt ad a gazdagságnak megszerzésére (5Móz 8:18). Annak elismerésül, hogy mindenünk tőle van, az Úr elrendelte, hogy áldásának egy részét adjuk vissza neki ajándékokban és áldozatokban. {PP 525.4}

"Minden tized [...] az Úré", ebben ugyanaz a gondolat jut kifejezésre, ami a szombat parancsolatában: "A hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja" (2Móz 20:10). Isten fenntartotta magának az ember idejének és vagyonának meghatározott részét és egyiket sem fordíthatja egyetlen ember sem bűn nélkül saját céljaira. {PP 525.5}

Izrael idejében a tized és az önkéntes áldozat az istentiszteletek fenntartására volt szükséges. És vajon Isten népe ma kevesebbet adjon? Krisztus által lefektetett alapelv az, hogy Istennek szánt áldozataink az elnyert világossággal és kiváltsággal arányban legyenek. "[...] valakinek sokat adtak, sokat követelnek tőle" (Lk 12:48). Tanítványait a Megváltó eme szavakkal küldte ki: "[...] ingyen vettétek, ingyen adjátok" (Mt 10:8). Amiképpen áldásaink, előjogaink növekednek, s előttünk van Isten Fiának összehasonlíthatatlan áldozata, ne fejezzük ki hálánkat gazdagabb ajándékokban, hogy az üdvösség üzenetében mások is részesülhessenek? Az evangélium fenntartása a korábbiaknál több anyagi áldozatot kíván. Ez a tized és áldozni valók törvényének nagyobb súlyt kölcsönöz, mint az ószövetség idején. Ha Isten népe az ő ügyét önkéntes adományokkal gazdagon támogatná pénztárcájának keresztényietlen, szentségtelen úton való megtöltése helyett, azzal dicsőítené Istent és sok lelket nyerne meg Krisztusnak. {PP 528.4}

Isten az embereket sáfáraivá tette. A tulajdon: eszköz, mellyel az evangélium terjesztéséről gondoskodott. Akik hűséges sáfároknak bizonyulnak, azokra többet bíz. Az Úr azt mondja: "[...] akik engem tisztelnek, azoknak tisztességet szerzek" (1Sám 2:30). "[...] a jókedvű adakozót szereti az Isten" (2Kor 9:7). És ha népe hálás szívből hozza neki ajándékait és áldozatait, "[...] nem szomorúságból vagy kényteleniségből", áldásait rájuk árasztja, amint megígérte: "Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házámban, és ezzel próbáljátok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az eget csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen" (Mal 3:10). {PP 529.2}

4. (Bizonnyságtételek 5. kötet) Az önkéntes adományok és a tized képezik az örömhír terjesztésének alapját. Isten az emberekre bízott javakból magának igényel bizonyos részt – a tizedet –, de mindenre rábízta, hogy mennyi is a tized, s hogy adnak-e annál többet, vagy sem. Szívük szándéka szerint kell adniuk.

5. (Az evangélium szolgálói) Az evangélium szolgálója járjon elől jó példával, és tanítsa a népet, hogy a tizedet szentnek tartsák. Ne vélje, hogy azt saját belátása szerint tarthatja vissza vagy használhatja fel, csak azért, mert ő a prédikátor. A tized nem az övé. Nem rendelkezhet afelett, ami nem az övé. Ne érvényesítse befolyását valamely terv érdekében, amely a tized és az Istennek szentelt adományok helyes felhasználását akadályozná. Ezeket a pénzeket Isten határozata szerint kincstárába kell gyűjteni és a szolgálat részére szentnek tartani. {GW 225.1}

6. (Az evangélium szolgálói) Az eszközöket, amelyeket Isten magának tartott fenn, nem lehet önkényesen felhasználni. A tized az Úré, és aki azt másra használja, büntetést kap, amennyiben elveszti mennyei kincsét - bánja meg tehát azt. Ne akadályozzátok tovább Isten munkáját azzal, hogy a tizedet másra fordítjátok, mint a meghatározott célra. A munka többi ágáról is gondoskodni kell, fenn kell tartani őket, azonban nem a tizedből. Isten nem változott, a tized most is Krisztus szolgálóinak eltartására szolgáljon. Az új területek feltárása több szolgát igényel, mint amennyivel bírunk, ezért kell, hogy a tárház megteljen. {GW 227.2}

9. (A Te ígéd igazság I. kötet) 20. (1Mózes 28:22; 3Mózes 27:30) A tizedfizetés Ábrahámig vezethető vissza - A tized rendszere Mózes előtti időkre nyúlik vissza. Isten mindenkor elvárta az emberektől, hogy ajándékokat adjanak vallásos célokra, mielőtt pontos rendszert adott volna Mózesnek. Isten követelményeinek eleget téve ajándékaikban kellett kifejezésre juttatni, hogy nagyra becsülik könyörületeségeit és áldásait. Az egymást követő nemzedékek tovább folytatták ezt. Ezt követte Ábrahám is, aki tizedet adott Melkisédeknek, a magasságos Isten papjának. Ugyanaz az elv élt Jób idején. (Idők jelei 1875 április 29) {1BC 1093.2}

14. (Bizonnyságtételek 3. kötet) Isten az embernek adta a kilenc tizedet, a tizedik részt viszont szent célokra szánta. Ugyanígy hat napot az embernek adott a maga munkájára, de a hetediket magának tartotta fenn. Mert mint a szombat, a tized is szent, Isten magának tartja fenn. Az Úr azokkal a javakkal akarja fejleszteni művét a földön, melyet az emberekre bízott. {3T 395.2}

15. (Bizonnyságtételek 3. kötet) Némelyek azt mondják majd erre, hogy ez csak a zsidókra érvényes szigorú törvény volt. Holott nem volt ez teher az Istent szerető, készséges szívnek. Csak a tized visszatartásától erősödött meg az önzésük, az emberek akkor vesztették szem elől az örök szempontokat, akkor becsülték többre világi kincseiket, mint az üdvösségüket. Ma, ezen utolsó időkben égetőbb szükség kielégítése hárul Isten népére, mint Izráelre hárult. Nagyméretű és fontos munka vár elvégzésre, s rövid idő alatt. Istennek sosem volt szándéka, hogy népe semmibe vegye a tized törvényét. Ellenkezőleg. Az a terve, hogy az önfeláldozás lelkülete szélesedjék, s mélyüljön el a záró munkában. {3T 396.1}

16. (Bizonyágtételek 3. kötet) Sokan, mikor gyűlni kezd kezükben a földi kincs, azt kezdik számolgatni, hogy mennyi időbe kerül, amíg ez, vagy az az összeg összegyűlik. S aggodalmukban, hogy gazdagságot harácsoljanak össze, elfelejtkeznek Istenben gazdagodni. Jöcselekedeteik nem tartanak lépést a gazdagodásukkal. Amint egyre hízik a gazdagság szenvedélye, szeretetük kincsükhöz tapad. Javaik gyarapodása olaj a tűzre, hogy még többet kívánjanak, és az a gondolat üti fel bennük a fejét, hogy az Úrnak szánt tized nem más, mint szigorú, igazságtalan adó. Az ihletés mondja: „Ha javaitok gyarapodnak, a szívetek ne tapadjon hozzá.” Sokan szoltak már így: Ha olyan gazdag lennék, mint ez és ez, megsokszoroznám Isten kincstárába juttatott ajándékaimat. Nem fordítanám másra gazdagságomat, mint Isten ügyének fejlesztésére. Isten próbára is tett némelyeket, gazdagságot juttatott nekik. Ám a gazdagsággal karöltve érkeztek a tüzes kísértések, és sokkal kevesebbet adakoztak, mint szegénységükben szokásuk volt. A még nagyobb gazdagság utáni harácsoló vágy kötötte le értelmüket és szívüket, s ezzel bálványimádást követtek el. {3T 403.1}

18. (Bizonyágtételek 3. kötet) Sokan sajnálkoztak Isten Izráelének sorsán, amiért az évi bőkezű adakozások mellett rendszeresen tizedet is kellett fizetniük. A mindenben bölcs Isten jól tudta, hogy az adakozásrendszer felel meg leginkább gondviselésének, ezért erre adott népének utasítást. Hiszen mindig bebizonyosodik, hogy a kilenc-tized többet ér nekik, mint a tíz érne. Akik javaiknak Istentől visszatartásával akartak gazdagodni, vagy nyomorék, sánta, vak vagy beteg áldozat hozatalával, azokat elkerülhetetlenül veszteség érte. {3T 546.3}

20. (Bizonyágtételek 9. kötet) A tized szent, az Úr magának tartja azt fönn. Be kell azt hoznunk kincstárába, s az örömhír munkásainak eltartására fordítanunk. Hosszú időn át megraboltuk az Urat, mert némelyek nem akarják megérteni, hogy a tized Istennek fönttartott rész. {9T 249.1}

22. (Az apostolok története) Isten az embereket javakkal áldja meg, hogy módjuk legyen művének előbbre viteléhez hozzájárulni. Küld napsugarat és esőt; fejleszti a növényeket; ad egészséget és képességet anyagiak szerzésére. Minden áldásunkat jóságos keze osztogatja. Viszonzásul azt kívánja, hogy férfiak és nők úgy bizonyítsák be hálájukat, hogy annak egy részét tized és adományok, azaz hála-, áldozati és bűnbánati adakozások alakjában térítsék vissza. Ha az Isten által meghatározott ezen terv szerint – minden jövedelem tizede, önkéntes vagy áldozati adományok – kincstárába befolyának, akkor fölöslegek mutatkoznának az Úr művének előmozdítására. {AA 75.1}

25. (Boldog otthon) Tanítsátok meg gyermekeiteket a tizedre és az áldozatokra. - Az Úr nemcsak igényt tart a tizedre, mint sajátjára, hanem azt is megmondja, őrizzük meg azt számára. Így szól: "Tiszteld az Urat a te marhádból, a te egész jövedelmed zsebéjéből." (Péld 3:9.) Ez nem azt tanítja, hogy javainkból előbb elégítsük ki a magunk szükségleteit és a maradékot hozzuk el az Úrnak, mégha az becsületes tized is lenne. Először tegyük félre az Úr részét. A Szentlélek olyan utasításokat adott Pál apostol által az adományokra nézve, amelyeket a tizedre is alkalmazhatunk. "A hétnek első napján mindenitek tegye félre magánál, amit sikerül összegyűjtenie, hogy ne akkor történjék a gyűjtés, amikor odamegyek" (1Kor 16:2). Ez egyaránt szól szülőknek és gyermekeknek. {AH 389.1}

29. (Bizonyágtételek 5. kötet) Az Úr azt várja, hogy a tized és az adományok által juttassunk vissza hozzá bizonyos részt abból, amit kölcsönadott nekünk. Ezeket az adományokat az alázatos engedelmesség tetteiként fogadja el tőlünk, s annak jeleként, hogy hálásan elismerjük iránta való kötelezettségünket áldásaiért, amelyeknek örvendezünk. Adakozzunk hát jókedv-

vel. Szóljunk mi is Dáviddal ekként: „Minden Tőled jön, s azt is a Te kezedből kaptuk, amit felajánlottunk neked.” (I. Krón. 29:14) Többet visszatartani annál, mint ami elégséges, szegénységhez vezet. Az Úr végtelenül türelmes, megvizsgál és próbára tesz mindenkit, de az átok bizonyosan utoléri az önző, világot szerető híveket. Isten jól ismeri a szíveket, minden gondolat, minden szándék nyitott könyv előtte. Így szól hozzánk: „Aki tisztel engem, azt én is megtiszteltetésben részesítem, aki azonban megvet engem, azt megszégyenülés éri.” (I. Sám. 2:30) Tudja, kit áldjon meg és ki érdemel átkot. Nem téved, mert tetteinkről és szavainkról az anyagok vezetnek jegyzőkönyvet. {5T 267.3}

30. (Bizonyágtételek 5. kötet) Igehirdetőink elhanyagolták, hogy érvényt szerezzenek az evangéliumi jótékonyságnak, nem időztek a tized és az adakozás témájánál úgy, amint kellett volna. Az ember természeténél fogva nem hajlik a jótékonyságra, anyagi, irigy és magának való. Sátán is mindig résen áll, hogy megmagyarázza, miért előnyös, ha összes javainkat önző, világi célokra fordítjuk. Örül, ha becsaphatja a hívőket, hogy kibújjanak kötelelességeik alól, s megcsalják Istent a tizeddel és az áldozatokkal. Pedig az Úr senkit sem ment fel ezek alól. „Mindegyikötök tegyen félre és gyűjtsön össze, amint Isten megáldotta.” Mindenkinél félre kell tennie az Istennek járó részt, szegénynek, gazdagnak, ifjúnak, hajadonnak, aki csak pénzt keres, mert az Úr igényt tart rá. A gyülekezet valamennyi tagjának lelki jóléte függ személyes igyekezetétől és Isten iránti odaadó hűségétől. Pál apostol ezt mondja: „E világ gazdagjainak hagyd meg, hogy ne kevélykedjenek, és ne bizakodjanak a bizonytalan vagyonban, hanem az élő Istenben, aki bőven megad nekünk mindent a megélhetésünkre. Legyenek jótékonyak, gazdagodjanak jótettekben, szívesen és együttérzéssel adakozzanak. Így biztos alapot gyűjtenek a jövőre, és elnyerik az örök életet.” (I. Tim. 6:17–19) Az Úr mindenkitől azt várja, hogy szíven viselje az Ő ügyét, a munka különböző területeit, s szigorú és váratlan próbákat hoz ránk, hogy meglássa, ki méltó elnyerni az élő Isten pecsétjét. {5T 382.1}

33. (Bizonyágtételek 4. kötet) Az Úr az adományozott összeggel arányban vár visszatérítést. Minél nagyobb tőkét biz ránk, annál értékesebb az ajándék, melyet elvár, hogy visszatérítsünk. Ha valakinek tíz vagy húszezer dollárja van, Isten igéje kötelezi rá, nemcsak, hogy a tized szerinti részt adja meg, hanem hogy ajándékozza bűnáldozatát és hálaáldozatát is. A lévita korszakot a birtok oda-szentelése különböztette meg szembeszökőn. Mikor a tizedről beszélünk, mint a zsidóknak a vallásos célokhoz való hozzájárulásairól, akkor nem beszélünk elég értelmesen. Az Úr mindenek fölöttinek tekintette igényeit, s csaknem minden pontnál, rendelkezésnél azzal emlékeztették őket az adományozóra, hogy adományt kellett hozniuk az elnyert áldásokból. Váltást kellett fizetniük elsőszülötteikért, nyájuk első elléséért, s az első betakarított termésért. Elvárták tőlük, hogy hagyják hátra mezőik szélét-sarkát az ínségeseknek. Ami begyűjtés közben kiesett kezükből, otthagyták a szegénynek, s minden hetedik évben hagyták a földjüket magától teremni a szűkölködők számára, azon fölül ott voltak a fölszentelő áldozatok, a vétségáldozatok, a bűnért való áldozatok, minden hetedik évben pedig az adósságok elengedése. S ott voltak még a sokféle kiadások a szegényekre: vendéglátások és ajándékok, vagyonuknak kiadás végett való fölbecsülése. {4T 467.1}

36. (Bizonyágtételek 9. kötet) Isten külön utasításokat adott a tized fölhasználására. Nem terve, hogy az anyagiak hiánya megnyomorítsa munkáját: Nehogy szertelenség és tévedés uralkodjék művében, világossá tette köteleességünket ezeken a pontokon. A részt, melyet Isten magának tart fenn, ne fordítsuk más célra, mint amit ő meghatározott. Senki se tekintse jogának, hogy visszatartsa a tizedet, hogy azt a maga elgondolása szerint használja föl. Kényszerhelyzetben se fordítsák a maguk céljaira, se olyasmire, amit ők az Úr munkájának tekintenek. {9T 247.1}

37. (Bizonyágtételek 9. kötet) Ne használjuk az Isten számára tartalékolt forrásokat ily rendszertelenül. A tized az Úré, s a belekontárkodókat, ha bűnbánatot nem tartanak, mennyei kincsük elvesztésének büntetése éri. Ne kössük meg továbbra is a mű kerekét azzal, hogy különböző más helyekre tereljük a tizedet, ahelyett, hogy ott hagynánk, ahová az Úr rendelte. Gondoskodnunk kell a mű más ágazatairól. El kell tartanunk őket, de nem a tizedből. Isten nem változott meg. A tizedet még mindig a lelkészek eltartására kell használnunk. Az új területek megnyitása hatékonyabb lelkész-kart kíván, mint amilyennel rendelkezünk, s ehhez pénznek kell lenni a kincstárban. {9T 249.4}

38. (Bizonyágtételek 9. kötet) A lelkészek komoly felelősség nyugszik, melyet érthetetlen módon elhanyagolnak. Van közöttük, aki szeret ígét hirdetni, de nem munkálja a gyülekezeteket személyes tevékenységgel. Nagy a szükség, hogy tanítsák az Isten iránti kötelezettségeket és kötelességeket, különösen a tized becsületes fizetése terén. A lelkészek mélyen sértve éreznék magukat, ha nem kapnák meg időben munkájuk bérét. De meggondolják-e, hogy étel kell álljon Isten kincstárában, amivel eltartsuk az igehirdetőket? Ha elhanyagolják kötelességüket, ha nem nevelik arra a híveket, hogy hűségesen megadják Istennek, ami az övé, akkor szűkében leszünk a javaknak a kincstárban, amiből az Úr munkáját föllendíthetnénk. {9T 250.1}

39. (Bizonyágtételek 9. kötet) Isten nyája fölügyelője teljesítse hűségesen kötelességét. Ha azt tartja, hogy kellemetlen neki, akkor másra hagyja azt, tehát nem megbízható munkás. Olvassa el Malakiás könyvében az Úr szavait, mikor Isten megrablásával vádolja a népét, mert visszatartják a tizedet. A hatalmas Isten kijelenti: „Átokkal vagytok elátkozva!” (Malakiás 3:9.) Amikor az igével és tanítással szolgáló látja, hogy a nép átkot hozó úton jár, hogy képes elhanyagolni kötelességét, hogy tanítsa és figyelmeztesse őket? A gyülekezet minden tagját meg kell tanítanunk, hogy hűek legyenek a tized pontos befizetésénél. {9T 250.2}

41. (Tanácsok a gyülekezeteknek) Mindazt, amit az emberek visszatartanak a jövedelem tizedéből, amit Isten megkíván - rablásként jegyzik fel a mennyei könyvekben a tized visszatartója ellen. Az ilyenek megcsalják Teremtőjüket és amidőn e hanyagságuk bűnét eléjük tárják, nem elég, hogy megváltoztatják eljárásukat, és attól az időtől fogva a helyes alapelvek szerint cselekszenek. Ez nem helyesbíti a mennyei könyvek feljegyzéseit a reájuk bízott tulajdon elsikkasztásával kapcsolatban, amelyet azért bíztak reájuk, hogy visszaadják Teremtőjüknek. Szükséges, hogy megbánják Istennel szemben tanúsított hűtlenségüket és kicsinyes hálátlanságukat. {CCh 276.4}

42. (Tanácsok a gyülekezeteknek) A tized különleges rendszere oly maradandó elven alapszik, mint Isten törvénye. A tizedrendszer áldás volt a zsidó nép számára, mert különben Isten nem adta volna nekik; így áldás lesz azok számára is, akik megvalósítják életükben egészen a vég idejéig. {CCh 279.1}

43. (Nevelés) Minden jövedelem tizedének a beszolgáltatása – akár a gyümölcsösök és a szántóföldek termése vagy szellemi, illetve kétféle munka bére, valamint egy második tized átadása a szegények javára vagy más jótékonyági célra, segített abban, hogy az emberek emlékeztében tartsa azt, hogy mindennek Isten a tulajdonosa, és ők lehetnek áldásának csatornái. Ez a képzés a gyakorlatban alkalmazva kiölte a tanulókból az önzés szikráját is, és mások felé nyitott, nemes jellemet alakított ki bennük. {Ed 44.2}

51. (Evangelizálás) Senki se hanyagolja el a tizedről a hű és világos tanítást: meg kell adnunk az Úrnak, ami az Övé, mert Isten nem ismerhet el a magáénak olyan népet, amely megrabolja Őt a tizedben és az áldoznivalókban. Szükséges lesz, hogy gyakran tárjuk a nép elé kötelességét e tekintetben. Az, aki először tárja fel az igazságot, legyen hűséges az előadásban, majd az, aki utána foglalkozik a lelkekkel, szintén tegye érthetővé Istennek követelményét a tized kérdésében, hogy láthassák az emberek, miszerint az evangélium munkásai minden pontban megegyezően tanítják ugyanazt az igazságot, s egy értelemben vannak abban, hogy Isten minden követelményének engedelmeskedjenek. {Ev 251.3}

55. (az evangélium szolgálói) Isten utasításokat adott a tized felhasználására. Nem akarja, hogy munkája az eszközök hiánya miatt ne haladjon. Hogy ne önkényesen járjunk el, ezért kötelességünket e pontban egészen megvilágosította. Az a rész, amelyet Isten magának tartott fenn, az általa meghatározott célon kívül másra nem használható fel. Bár senki se érezné magát feljogosítva, hogy a tizedet visszatartsa, vagy saját eltartására fordítsa! Ne nyúljon hozzá szükség esetén, ne használja fel saját belátása szerint - még akkor sem, ha az látszólag az Úr munkáját szolgálja. {GW 224.3}

56. (Az evangélium szolgálói) Egyesek azt állítják, hogy a tized iskolai célra felhasználható, míg mások azt gondolják, hogy az iratterjesztők támogathatók belőle. Azonban nagy tévedést követnek el, ha a tizedet elvonják eredeti rendeltetésétől, amelyre használni kellene: a prédikátorok fizetésétől. Száz jól képezített evangéliumi munkásnak kellene ott állni, ahol csak egy van. {GW 226.3}

61 (Az utolsó napok eseményei) A tized szent, Isten azt a maga számára tartotta fenn. Az Ő tárházába kell behozni, hogy fenntartsa az evangélium munkásait... Olvasd gondosan Malakiás 3. fejezetét, hogy ott mit mond Isten a tizedről - 9T 249 (1909). {LDE 78.3}

62. (Az utolsó napok eseményei) Az Újtestamentom nem rendeli el újra a tized törvényét, amint nem teszi azt a szombattal sem; mindezek érvényességét magáévá teszi és azok mély lelki fontossága meg van magyarázva - CS 66 (1882). {LDE 78.4}

67. (Pátriárkák és próféták) Minden harmadik évben azonban otthon kellett a második tizedet a lévíták és a szegények vendéglátására fordítani, amint Mózes megparancsolta. "[...] hogy egyenek a te kapuid között, és jóllakjanak" (5Móz 26:12). Ez a tized a jótékonyság és a vendégszeretet gyakorlásának alapját képezte. {PP 530.2}

70. (Üzenet az ifjúságnak) Alázat, önmegtagadás, jótékonyság és a tized hűséges fizetése mutatják, hogy Isten kegyelme munkálkodik a szívben. {MYP 303.3}

91. (Spalding magán gyűjtemény) Az Úr az ő Lelkét akarja beárasztani. A Szentlelket akarja királyként. Nem akar látni semmi nyereszkeskedést. Ne nyereszkesdjünk kívülállókkal szemben, sem olyanokkal, aki Istent próbálja szolgálni, aki minden erejével az Urat próbálja szolgálni, aki idehozza tizedét, hogy eltartsa az ige szolgálatát. Az Úrnak kincstára van, s a kincstárt a tizeddel kell fenntartani. A tized legyen szent, tegyen Isten tizede, s legyen olyan bőkezű, hogy nemes nagyvonalúsággal eltartja a művet, mindenki úgy viselkedve tisztjében, hogy az egész nép bizalma megalapozódjék bennük, s ne féljenek, hanem mindent nappali világosságban lássanak, amíg kapcsolatban nincsenek Isten munkájával és a néppel. Tudom, hogy férjem így szokott munkálkodni. Leült azzal, akiről azt gondolta, hogy jó az ítélőképessége, majd másikkal, harmadikkal - ez még akkor volt, amikor az úgy fiatal volt. Nem gondolta, hogy egymaga tudja hordozni a főtanácsot. De itt voltak neki az emberek, a bizottságok, melyeket mindenünnen beszervezett. Ez nem csupán Battle Creeken volt így, hanem máshol is, hogy akik felelősséget éreztek a munkáért, hazautaztak, még nagyobb felelősséget

érezve. A helyes irányvonalak szerint kell hordozni azt, a mű irányvonalai szerint, tiszta ártatlanságban, szentségben, fölemelve, összetartozással, Isten dicsőségére. Az történnék, ami mindenkit örömtelivé és büszkévé tesz, hogy Isten nekünk adta az előjogot, hogy Jézus munkatársai legyünk. {SpM 166.3}

92. (Bizonyágtételek prédikátoroknak) Arról is értesültem, hogy hirdeted, ne fizessünk tizedet. Testvérem "vedd le sarodat lábadról" mert a hely, amelyen állasz szent hely. Az Úr szólt a tizedfizetésről. Ő mondotta: "Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házámban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen." Míg áldást mond azokra, akik hozzák tizedüket, átkot mond rájuk, akik visszatartják. Éppen a közelmúltban közvetlenül kaptam világosságot az Úrtól e kérdésben, nevezetesen, hogy H. N. Adventisták többen megrabolják Istent tizedben és áldozatokban. Isten világosan megmutatta nekem, hogy Malakiás a valóságnak megfelelően tárta fel az ügyet. Tehát hogyan merészel bárki is arra gondolni, hogy a tized és az áldozatok megvonását célzó üzenet az Úrtól ered? Testvérem, hol is léptél le az útról? Vajha ismét a helyes útra lépnél." {TM 60.2}

94. (Bizonyágtételek prédikátoroknak) 1896. Szeptember 10. Területi elnökök nem teljesítik kötelességüket, ugyanis nem látnak hozzá, hogy a gyülekezetek vezetői és diakónusai ellássák tisztségüket a gyülekezetekben, nevezetesen azt, hogy a tagok a tizedet híven beszolgáltassák a kincstárba. Malakiás részletesen elénk tárja, hogy a jólét, a fejlődés feltétele, hogy beadják Isten kincstárába az Őt megillető részt. Ezt az elvet többször hangoztatnunk kell a lazák, a hanyagok előtt, akik gondatlanul kezelik Isten iránti kötelezettségüket, a tized, az adományok és áldozatok beszolgáltatását. "Avagy az ember csalhatja-e az Istent?" "Mivel csalunk Téged?" kérdezik a hűtlen sáfárok. A felelet világos és határozott: "A tizeddel és az áldoznivalóval. Átokkal vagytok elátkozva, mégis csaltok engem, a nép egészben! Hozzátok be a tizedet mind az én tárházamba, hogy legyen ennivaló az én házámban, és ezzel próbáljatok meg engem, azt mondja a Seregeknek Ura, ha nem nyitom meg néktek az egek csatornáit, és ha nem árasztok reátok áldást bőségesen." Kérlek, olvasd el az egész fejezetet, lásd meg, vajon Isten beszélhetett-e ennél világosabban és határozottabban? Annyira határozott szavak ezek, hogy aki érteni akarja kötelességét Istennel szemben, e dologban valóban nem kell tévednie. Ha emberek mentségeket hoznak fel, hogy ezt a kötelességüket miért nem teljesítik, azért történik, mert önzők, mert szívükben nem él sem Isten szeretete, sem félelme. {TM 305.1}

85. (Pátriárkák és próféták) Annak érdekében, hogy mindenki megjelenhessen az istentiszteleti szertartásokon, és hogy támogassák a szegényeket, második tized fizetésére is szükség volt minden jövedelemből. Az első tizedről az Úr kijelentette: „A Lévi fiainak örökségül adtam minden tizedet Izraelben.” (IV. Móz. 18:21) A másodikról azonban így rendelkezett: „És egyed az Úrnak, a te Istenednek színe előtt azon a helyen, amelyet kiválaszt, hogy ott lakozzék az Ő neve, gabonádnak, mustodnak, olajodnak tizedét, a te barmaidnak és juhaidnak első fajzását, hogy tanuljad félni az Urat, a te Istenedet minden időben.” (V. Móz. 14:23, 29; 16:11–14) Ezt a tizedet, vagy pénzbeli egyenértékét két éven át a gyülekezet sátorához kellett vinniük. Miután bemutatták Istennek a hálaáldozatot, majd egy bizonyos részt a papnak adtak, a maradékból az áldozathozó vallási ünnepséget rendezett, amelyen a lévíták, a jövevények, az árvák és özvegyek vettek részt. Így rendelkeztek a hálaáldozatokról és a vendégségekről az évenkénti ünnepeken, és a nép a papok és lévíták társaságában lehetett, akiktől útmutatást és bátorítást kaphattak Isten szolgálatára. {PP 530.1}

86. (Pátriárkák és próféták) Minden harmadik évben azonban otthon kellett a második tizedet a szegények és a lévíták javára felhasználni, amint Mózes megparancsolta: „Hogy egyenek a te

kapuid között és jóllakjanak.” (V. Móz. 26:12) Ez a tized alapot teremt a szeretet és a vendégszeretet gyakorlására. {PP 530.2}

88. (Üzewnet az ifjúságnak) „A tized... az Úré.” Ugyanaz a kifejezés található itt, mint a szombat parancsolatánál: „A hetedik nap az Úrnak, a te Istenednek szombatja.” Isten magának tartotta fenn az ember idejének és anyagi javainak egy részét. Nincs ember, aki büntetlenül felhasználhatná bármelyiket a saját céljaira. {MYP 305.2}

89.(Üzewnet az ifjúságnak) Azon a napon, amikor minden ember megítéltetik aszerint, amiket cselekedett, harmatként párolog el minden kifogás, amellyel az önzés most szépíteni akarja a tized, az adományok és áldozatok elvonását, visszatartását az Úr oltáráról. De akkor már késő lesz, nem lehet változtatni a feljegyzéseken, amelyeket azokról vezettek, akik naponta megrabolták Istent. Sorsuk megpecsételtetett, változhatatlanul le van rögzítve. {MYP 307.3}

90.(Spalding magán gyűjtemény) Hacsak Isten Lelke különleges módon nem készítet, hogy embernek valljátok be magánjellegű bűneiteket, senkinek se suttojátok el. Krisztus a megváltótok, ő nem él vissza megalázó vallomásotokkal. Ha magánjellegű bűnöd van, valld be Krisztusnak, aki egyedüli közbenjáró Isten és az ember között. "Ha valaki bűnt követ el, van szószólónk az Atyánál, Jézus Krisztus, az igaz." Ha a tized és áldozatok visszatartásával vétkeztél, valld be bűnödöt Istennek és a gyülekezetnek, és engedelmeskedj az utasításnak: "Hozzátok be a tizedet tárházamba, hogy legyen eleség házamban, és ezzel próbáljátok meg engem - mondja a Seregek Ura - ha nem nyitom meg az ég csatornáit, és ha nem árasztok rátok áldást bőségesen, hogy nem lesz elég hely csűrötökben." {SpM 5.5}